

26B:3

Fråga om beräkningen av skälig avgiftsreduktion för en genom vattenläckage eller på annat sätt uppkommen oavsiktlig överförbrukning.

Dödsboet efter A.B. ägde en fastighet i Österåkers kommun, före den 1 januari 1983 i Vaxholms kommun. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för Österåkers kommuns allmänna va-anläggning och är ansluten till dess renvattennät. På fastigheten fanns en sommarbostad uppförd. Kommunen debiterade genom räkning med förfallodag den 24 juni 1982 dödsboet rörlig bruksavgift för vattenförsörjning till fastigheten med 9 319 kr 40 öre avseende en renvattenmängd om 2 741 m³ à 3 kr 40 öre. Debiteringen avsåg tiden oktober 1978 – 1981 och för denna tidsperiod avlästes en renvattenförbrukning om 5 467 m³. Normalförbrukningen för fastigheten ansågs vara 5 m³ per år och således 15 m³ för en treårs-period. Den renvattenmängd som dödsboet debiterades för perioden, 5 452 m³ (5 467–15), nedsattes till hälften var till lades normalförbrukningen 15 m³. Dödsboet har inte betalat räkningen.

Dödsboet yrkade vid Va-nämnden fastställt att boet inte var skyldigt att betala rörlig bruksavgift för fastigheten för ifrågavarande period med mer än (15 m³ à 3 kr 40 öre =) 51 kr – motsvarande normal förbrukning – eller, i andra hand, med mer än (3 088:90) x 51 =) 3 139 kr 90 öre, varvid 3 088 kr 90 öre motsvarar en sjättedel av rörlig bruksavgift för överförbrukningen.

Kommunen bestred yrkandena.

Va-nämnden yttrade:

Det är ostridigt i målet att den avlästa förbrukningen 5 467 m³ tillförts fastighetens va-installation, dvs. passerat vattenmätaren, och att således något fel på mätaren inte förelegat. Det är vidare ostridigt att fastighetens normalförbrukning av renvatten för treårsperioden kan antas vara 15 m³ och att överförbrukningen alltså är 5 452 m³. Kommunen har vid debiteringen jämkat avgiften för överförbrukningen till hälften.

Dödsboet får som grund för sitt yrkande att avgiften skall nedsättas till i första hand 51 kr anses göra gällande att regeln i 26 § va-lagen om skälig och rättvis avgiftsfördelning föranleder att ytterligare reducering skall ske. I dödsboets talan får anses inrymmas att avgiften under alla förhållanden skall bestämmas till lägre belopp än det av kommunen begärda.

En fastighetsägare är i princip – som också föreskrivs i punkten 24 i kommunens allmänna bestämmelser (ABVA) – betalningsskyldig

för allt vatten som tillförs hans va-installation. Emellertid kan tänkas situationer då en strikt tillämpning av denna regel leder till ett oskäligt resultat. Praxis i va-mål för fall liknande det förevarande, då en fastighets vattenförbrukning oavsiktligt kommit att mycket väsentligt överstiga den för fastigheten normala, innebär att den rörliga brukningsavgiften ansetts bära jämkas med ett efter omständigheterna skäligt belopp. Jämkning ända ned till fastighetens normalförbrukning har dock inte förekommit.

En reducering av avgiften för överförbrukningen till hälften som kommunen gjort syns i och för sig rimlig och förenlig med Va-nämndens tidigare avgöranden i mål av detta slag. I det här fallet kan det dock, med hänsyn till att avgiften även efter kommunens reducering så avsevärt avviker från vad som – åtminstone för den aktuella perioden – ostridigt är normal avgift, vara skäligt med en ytterligare reducering. Det kan finnas anledning att mer se till det antal gånger överförbrukningen också efter kommunens jämkning överstiger den normala förbrukningen, nämligen cirka 180 gånger, än till det faktum att avgiften ändock halverats, vilket i och för sig är en kraftig reducering. Vad som nu sagts leder till att det belopp dödsboet har att betala skäligen bör bestämmas till en tredjedel av avgiften för överförbrukningen jämte full avgift för normalförbrukningen – allt enligt ett m³-pris om 3 kr 40 öre – eller till (6 177 x 51 =) 6 228 kr.

Va-nämnden fastställde dödsboets betalningsskyldighet till sistnämnda belopp.

Beslut: 1983-07-21, BVA 78

Mål nr: VA 263/82